नारायणतः प्रति तेन तुच्यः अन्यारभ्येत्यादिना प्रतिनिध्यर्थ प्रतियोगे पञ्चभी प्रसक्ति ति पञ्चम्यास्तस्॥ ८६॥

कुतोऽधियाखिस कृर निइतसीन पिनिभः। न दक्तं भवतात्ययमितरासं मदोद्वत॥ ८०॥

कुतद्वादि। हेकूर तेन रामेण उद्गर्णवाणेन पनिभिः शरैः निह्तः सन् कुताऽधियास्यसि केन प्रकारेण निःसरिष्यसि अधि परीत्रनर्थकाविति त्रधेःकर्मप्रवचनीयमंज्ञा धालर्थयतिरेकेणा र्घखानिभधानादनर्घकलं संज्ञा च गत्युपसर्गसंज्ञावाधनार्था तेन तिङि चादा त्वतीति निघाताभावादृष्ट्यः पञ्चमी च प्रश्नाखा नयारित्युपसंख्यानात् भवति किमिति इनिखतीति चेत् यता भवता न स्न तं प्रशस्तमुतं सः पूजायामिति कर्मप्रवचनीयलं गतिरनन्तरदति खराभावः त्रत्युयमतिरौद्गं त्रतिरामं राम मधिचिष काकुत्समधन्यमिति त्रतिरतिक्रमणेचेति कर्मप्रवच नीयलं चकारात्प्रजायाञ्च तचचापुक्तमिति प्रयोगः हे मदोद्धत

कुतद्वादि। हे कूर तेन रामेण संग्रामे पत्रिभः शरैर्निहतः सन् जुत एवं अधिया खिस सर्वता भावेन कसात् निः सरियसि है मदो द्वत अतिरामं राममतिकस्य अविचय अत्युगं अतिरी इं भवता न स्तां न शो अनमुतां रामाचेपकां तव पूर्ववचनं मिथीवेति भावः धिक्समयेत्यादिना त्रतियोगे दितीया॥ ६०॥

ज॰म॰